

VELIKA NOČ, 21.4.

6.00: procesija; sv maša: živi in + farani

9.00: + Marija, Vinko KRAŠOVC

10.30: + Stanko PUŠNIK, vsi + PUŠNIK in ŽIKOVŠEK
+ Franc KAČIČ, 24. obl., in starši

Pred nami je VELIKI TEDEN.

V sredo po jutranji sveti maši lepo vabimo k čiščenju in krašenju svetišča ter okolice za največji praznik cerkvenega leta.

Na **veliki četrtek** zvečer praznujemo postavitev zakramentov evharistije in mašniškega posvečenja. Zvečer je v cerkvah po župnijah slovesna sv. maša, pri kateri verniki podoživimo Gospodovo velikonočno večerjo. To je rojstni dan evharistije in izročitev Jezusove duhovne oporoke v zgledu ponižnega služenja. Pri tej daritvi je značilno tudi umivanje nog, po vzoru kako je Jezus učencem razložil zapoved ljubezni.

Na **veliki petek** se spominjamo Jezusovega trpljenja in smrti na križu. Jezusovo telo, ki je bilo za ljudi darovano na križu, smemo verniki prejeti v svetem obhajilu. Ta dan je strogi post.

Na veliki petek po obredih pričenjamo z devetdnevno pripravo na nedeljo Božjega usmiljenja.

Velika sobota zjutraj duhovniki blagoslovljamo velikonočni ogenj, s katerim verniki blagoslovite svoje domove.

Blagoslovi jedil v laški nadžupniji:

Sv. Martin: ob 11.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00 / Marija Gradec: 15.00/Rifengozd: ob 10.30/Sv. Krištof ob 12.00.

Velikonočna vigilijska bo ob 19.30. To je noč, ko v molitvi, premišljevanju Božje besede in ob petju verniki pričakujejo Kristusov prihod iz smrti v življenje.

Velika noč, vstajenska procesija z Najsvetejšim ob 6.00. Po poti darovanja je prišel Jezus do slave vstajenja. Tudi naša pot pelje ob njegovi, zato se veselimo, da bomo z njim v nebeškem veselju.

Maše v prihodnjem tednu

6. POSTNA NEDELJA, 14.4. cvetna nedelja

7.00: živi in + farani

9.00: blagoslov zelenja,

sv. maša + Mirko KODRUN

10.30: + sestrične: Justina TOPOLŠEK, mož Jože,

Lenka, Valčka in Marica

+ Dolfi MIKŠE in Viktor KRISTAN

15.00: križev pot k Sv. Mihaelu

PONEDELJEK, 15.4., sv. **Paternij**, škof

7.30: + Karel, Rozalija BEZGOVŠEK, sin Karel in žena

Meta

+ Janez ULAGA

14.30: sv. maša, nato pogreb: + Srečko GREŠAK

TOREK, 16.4., sv. **Bernarka Lurška**, devica

19.00: za duše v vicah

+ Ivan BELEJ

+ Adelbert OJSTERŠEK

SREDA, 17.4., sv. **Robert**, opat

7.30: na čast Sv. Duhu pri življenjskih odločitvah

+ Terezija ZORKO

+ Majda HRASTNIK (Brdnik)

ČETRTEK, 18.4., **VELIKI ČETRTEK**

19.30: + Konrad ZEMLJIČ, obl., Drago RINGER in vsi + iz družine FRIDL

+ sestri Francka JURGELJ, Micka KARTUS in brat
Lojze ZAMUDA

PETEK, 19.4., ++ **VELIKI PETEK**

15.00: križev pot

19.30: obredi velikega petka

SOBOTA, 20.4., **VELIKA SOBOTA**

7.00: blagoslov ognja

blagoslovi jedil v župnijski cerkvi:

ob 11.00, 13.00, 14.00, 16.00, 17.00

19.30: obredi velikonočne vigilijske

+ Zdenko KOČAR, 18. obl.

+ Ferdinand KRSNIK, 30. dan

MARTINOVA LILIJA

14. april 2019, leto 11, št.: 15

Blagoslovljen, ki prihaja v
Gospodovem imenu

GREMO K MAŠI

Maša ali evharistija, beseda grškega izvora, ki v svojem corenu pomeni »zahvalim se«. Pri maši imamo vemi kristjani, vsi enega srca in vsak s svojo dušo, milost, da vzpostavimo najtesnejši stik z Bogom. Priložnost, da se mu zahvalimo in hkrati darujemo mi Bogu in On nam samega sebe.

Maša ni zabavna predstava, ima pa razsvetljeno vsebino, ki mnogokrat presega meje človeškega razuma. Z besednim bogoslužjem, ki obsega razglašenje in poslušanje Božje besede ter z evharističnim bogoslužjem, kjer darujemo kruh in vino, z evharistično molitvijo ter obhajilom, častimo Boga.

Maša je daritev Kristusovega telesa in krvi. Na veliki četrtek, ko je Jezus s svojimi apostoli obhajal zadnjo večerjo, je Jezus Kristus postavil evharistijo, ki jo danes obhaja veljavno posvečen duhovnik (škof ali duhovnik).

»Potem, ko je zbral svoje apostole v dvorani zadnje večerje, je Jezus vzel v svoje roke kruh, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »Vzemite in jejte od tega vsi: To je moje telo, ki se daje za vas.« Potem je vzel v svoje roke kelih z vinom in jim rekel: »Vzemite in pijte iz njega vsi: To je kelih moje krvi nove in večne zaveze, ki se za vas in za vse preliva v odpuščanje grehov. To delajte v moj spomin.«

Brez duhovnika ni maše, a maša se ne obhaja zaradi duhovnika, ampak zaradi Njega, ki nas posvečuje in zaradi nas, ki nam je dan duhovni zaklad Cerkve: Kristus sam, naše velikonočno Jagnje, ki je v evharističnem bogoslužju resnično navzoč, stvarno in bistveno: s svojim telesom in svojo krvjo, s svojo dušo in svojim božanstvom. (PK)

In zakaj sploh hoditi in biti pri maši?

Na eni od rednih papeževih avdienc je papež Frančišek za izhodišče kateheze, postavil vprašanje »Zakaj iti k maši v nedeljo?« Kot je poudaril, je nedeljsko obhajanje evharistije »središče življenja Cerkve«. Mi kristjani gremo k nedeljski maši, da bi se srečali z vstalim Gospodom. Ali bolje rečeno, da bi pustili, da nas on sreča, da bi poslušali njegovo besedo, se okrepčali na njegovi gostiji in tako postali Cerkev oziroma njegovo mistično telo, ki danes živi v svetu.

V spontanah pogovorih velikokrat kdo navrže, da ni potrebno dobro živeti, ljubiti bližnjega, moli pa tako lahko vsak sam zase.

Po prebiranju spleta, se mi ponudi odgovor papeža Frančiška:« je res, da se kvaliteta krščanskega življenja meri v zmožnosti ljubiti, kakor je rekel Jezus: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen« (Jn 13,35). A kako lahko prakticiramo evangelij, ne da bi nedeljo za nedeljo jemali energijo iz neizčrpnega izvira evharistije? »Ne gremo k maši zato, da bi nekaj dali Bogu, ampak da bi od njega prejeli tisto, kar zares potrebujemo,« je izpostavil. »Tebi naša hvala ni potrebna, vendar pa nas po daru svoje ljubezni kličeš, da se ti zahvaljujemo. Naše hvalnice ničesar ne dodajo tvoji veličini, a nam izprosijo milost, ki nas rešuje« (Rimski misal, Navadni hvalospev 4).

Zakaj torej iti k maši v nedeljo? Ni dovolj odgovoriti, da je to zapoved Cerkve. Na ta način se sicer varuje veljavnost, a samo po sebi ni dovolj. Sveti oče je sklenil: »Mi kristjani potrebujemo udeležbo pri nedeljski maši, ker samo s Kristusovo milostjo, z njegovo živo navzočnostjo v nas in med nami, lahko v praksi uresničujemo njegovo zapoved in smo tako njegove verodostojne priče.«

Spomnim se obiskovanja sv. maš, ko so najini otroci bili še majhni. S prvim otrokom navadno ni težav, ker 'si ga narediš po sebi', vsak naslednji pa ti predstavlja vzgojni izziv. Kar težko mi je kakšno nedeljo, ko gledam mlade mamice, kako neobgljeno želijo umiriti svoj naraščaj. Mene samo je vedno prevzel odlomek Lukovega evangelija, kjer je zapisano: « Prinašali so mu tudi majhne otoke, da bi se jih dotaknil. Ko so učenci to videli, so jih grajali. Jezus pa je otroke poklical k sebi in rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« (Lk 18,15-17), in je bil razlog, da sem kljub otroškemu nemiru v sebi uspela najti mir.

Na spletu sem našla »**11 priporočil, ko gremo z majhnimi otroki k maši**«, ki jih ponuja mati petih otrok Karen Fernandes. V upanju, da uspete najti kakšen 'recept' zase, jih delim naprej:

1. Kot za vse druge pomembne točke dneva (obroki, ure spanja), je tudi za nedeljsko mašo pomembno, če je le mogoče, da ustvarimo predvidljivo rutino: vedno ob isti uri, vedno ista cerkev.

2. **Zaspani in lačni** otroci so veliko bolj razdražljivi, zato se izo-

gibajmo mašam, ki sovpadajo z umikom otrokovega spanja in hranjenja ter časom tik pred tem.

3. Če dovolimo otroku, da med mašo je (bombone, čokoladice, piškote, pije sokove) in se zaposluje z igračami, mu privzgajamo **slabo navado**. Hkrati mu otežujemo razumevanje vrednosti maše kot tudi rušimo smisel za red.

4. Pri otrocih, mlajših od dveh let, si izjemoma in v skrajni sili lahko pomagamo s **tiho igračo**, a priporočljivo se je izogibati takim rešitvam (tč. 3). Morda je še najbolj ustrezna knjiga iz blaga, po možnosti z versko vsebino.

5. Za priboljške se lahko pogajamo po končani maši, nikakor pa ne med mašo.

6. Če otroku dovolimo, da se sprehaja, še ne pomeni, da lahko tudi govori. Nekateri malčki so do drugega leta in pol nemimi in ne zdržijo dolgo brez gibanja. Dovolimo jim **nemoteče tiho sprehajanje zadaj v cerkvi**, tako bodo lažje zdržali do konca maše. Mimo pa lahko zahtevamo tišino, saj so jo otroci pri tej starosti že sposobni ohranjati.

7. Od tretjega leta naprej so otroci – razen res redkih izjem – sposobni mimo sedeti na mestu tudi dalj časa.

8. V cerkvi se izogibajte mestom, kjer bi blizu sedeli drugi otroci.

9. Bolj ko je maša tiha, bolj otrok dojema tišino, zato se **izogibajte hrupnim mašam**.

10. Raje izberite cerkev s **poslikavami, kipi in okraski**. Ko otroci vidijo zunanje okolje, ki izraža notranje potrebe, hitro in dobro dojamejo, kje so. Modernistične cerkve so prikrajšane pomena sakralnega in otroci zlahka dojamejo ta jezik. Če je treba, premislite o tem, da bi zamenjali cerkev.

11. Večkrat se z otroki pogovarjajte o njihovem obnašanju v cerkvi in o tem, kakšna so vaša pričakovanja o njihovem obnašanju. Razjasnite jim vaša pričakovanja preden odidete k maši, ponovite jih pred vhodom v cerkev in jih še enkrat spomnite nanje, ko se namestite na svojem mestu. Bodite konkretni in jasni ter jim razložite tudi dele maše. Splošna navodila kot na primer: "Glej, da se boš lepo obnašal!" zanje nimajo pomena. Po koncu maše ne pozabite omeniti njihovega lepega vedenja in tudi pri tem bodite konkretni.(PT)

Zakaj k sv. maši? Ker je Jezus pot, resnica in življenje.